

хвърли пакъ на то мѣсто, главата са пакъ улови! Но той не направи като оногова, а остави всичко на стърна и като оплака мъртвата глава, отиде да ѝ закопае татъкъ по брѣга; но ето че изрови една делва пълна съ жълтици. Обрадванъ за сполуката, той благодарѣше на Бога, който го помилва, и задига оттамъ делвата, а на това мѣсто закопава главата.

Бъди милостивъ, о человекъ, ако искашь и ти да си помилванъ отъ Бога.

Помилваното село.

*Добросъвѣстнитѣ и благопокорни
человѣци, Богъ отъ всѣко зло прѣ-
мѣждѣ запазва,*

*А злотворнитѣ и непокорни
злыми завистници злѣ наказва.*

У едно отъ най-простолюднитѣ села често зами-
нуваше нѣкое си младо момче, което съглѣдваше нѣ-
що извънрѣдно, и твърдѣ са чюдѣше. Момчето глѣда-
ше, че жителитѣ на това село малко различавахъ отъ
безсловеснитѣ добитѣци, или по-добрѣ да кажемъ отъ
дивитѣ и свирѣпи звѣрове. Тѣзи хора освѣнь, че не
прибирахъ никога у дома си странни и пѣтници, пра-
вѣхъ зло и сѣкакви пакости; никога тѣ не бѣхъ дали
на нѣкой сиромашъ или чужденецъ единъ зальгъ хлѣбъ,
но ако си носеше земахъ му го отъ рѣцѣтъ. Спорѣдъ
тѣхната мързелъ, у която бѣхъ са вдали, тѣ
неможахъ и да са прѣхранятъ. А отъ пусто и по-
метено, проклѣто пѣянство никога неможѣхъ да си от-
ворятъ очитѣ, и да видятъ бѣлъ свѣтъ; оттова сиромаш-
иѣята бѣше ги припитила и сѣднала върху главитѣ имъ.
Селото бѣше разлюжено на хубаво мѣсто, нивитѣ имъ
еднакво на добра и плодородна земя; но като едни
отъ тѣхъ до сушь неразработени, а други отъ ката-
годишно оране, отслабнали и, като са измили, неста-
вало нищо. Мързеливитѣ селени немогвали отъ пѣян-